

UMB

SUMARI

EDITORIAL	2
ENHORABONA	3
CENTRE D'ESTUDIS	4 - 7
GRUP POLIFÒNIC	8 - 9
BANDA SIMFÒNICA	10
SANTA CECILIA	11
ELS NOSTRES MUSICS	12
LA NOSTRA HISTORIA	13
COMPAC DISC AUDIO	14
EMMANUEL PAUHD	15

UNIÓ MUSICAL
BENAGUASIL

EDITA

Unió Musical de Benaguasil
Cif: V46084679
Plaça del Castell,8
46180 - Benaguasil
València

DEPÒSIT LEGAL
V-3952-2011

ISSN
2253-6361

TIRADA : 1.000 exemplars

E-MAIL

uniomusical@gmail.com

IMPRIMEIX
Mail Boxes etc P.Vallbona

MAQUETACIÓ
Artur Roch Bernat

COL·LABORACIONS
Francisco Almela Roca
Ana Isabel Gómez López
José Sarrión Ochando
Francisco Andrés Fuertes
César Miñana Juan
José Manuel Blay Garrido
Javier Doménech Llosà
Maria José Cardona Cubells
Miguel-R. Bondia Gómez
Josep Domínguez Martín
José Carlos Hernández Alarcón
Artur Roch Bernat

EDITORIAL

Sempre que ens trobem amb persones, que bé al món de la cultura, al món de l'esport o qualsevol altra activitat que desenvolupen, es dediquen plenament a intentar donar tot el que poden amb la finalitat de que eixa activitat es faça com pertoca, ens trobem que darrere d'elles tenim un "sufridor", un acompanyant.

Acompanyant que sempre està donant el suport per a que totes eixes activitats que tan dignament es fan, puguen omplir de satisfacció a les persones que estan dedicades a d'elles, suport que fa que qualsevol activitat siga un complement per a ells i ompliga àmpliament eixa necessitat que tenim molta gent de donar als altres això que portem dins.

Doncs, bé, al costat de cada membre d'una societat musical no podia ser menys. Al costat de cada membre sempre està eixa persona que fa el paper de "sufridor" que s'encarrega de donar els ànims que de vegades falten, que s'encarrega de donar-nos una opinió, el més objectiva possible, de tota eixa llavor que es fa, i sobretot que s'encarrega de posar sempre bona cara per a que eixa tasca, de vegades menyscreguda, ompliga de la manera que ho fa a tots els que dediquem el nostre temps a les societats musicals. Existeixen diferents papers per a eixa persona de "sufridor" que estem nomenant, està el paper de pare i mare, està el de marit i esposa, el paper de germans i germanes, i fins i tot el de fills i filles. Però, siga quin siga el paper que s'adopti, el resultat sempre és el mateix, recolzar plenament eixa tasca que es desenvolupa, estar ací quan fan falta i com diu el nom que li hem ficat, estar patint per a que tot vaja com cal. De totes les referències que hem fet a l'editorial de la nostra revista, crec que aquesta és de les més merescuda, perquè en ocasions no ens adonem que sense eixa persona darrere, moltes vegades la nostra feina no podria eixir endavant, els ànims ens costaria trobar-los, i les forces les perdríem més fàcilment del que ens pensem. Per tot això que s'ha expressat abans i per molts altres motius no volíem deixar passar l'oportunitat d'expressar la gratitud que tots tenim per al nostre/a "sufridor/a", bé siguem músics, directius, personal de la neteja, conserge, professors, etc, qualsevol que siga el lloc que ocupem dins de l'organigrama de la Societat Musical, hem de donar les gràcies per estar sempre amb nosaltres.

Gràcies i no deixeu d'estar sempre ací, us necessitem.

LA JUNTA DIRECTIVA

ENHORABONA

Una vegada més, és el moment de donar l'enhorabona.

- La nostra societat creix amb l'entrada a les nostres agrupacions de nous músics:

Sergio Benlloch López, percussió
Javier Calaforra Benlloch, violí
René Cardona Arrué, contrabaix
Silvia Cervera Casanova, flauta
Carmen Montiel Fuertes Barat, flauta
Eva Fuertes Ferrer, clarinet
Jessica García Blay, flauta
Paula Gil Castelló, oboé
Claudia Pérez Calaforra, violí
Ana Puchau Blay, viola
Dario Ribes Miquel, clarinet
Jordi Sanz Puchades, tuba
María Villanueva Castillo, flauta
Juan Zarzo Baixauli, violí

Enhorabona a tots! Esperem que siga per molts anys!

- Els alumnes amb millors qualificacions del curs 2013- 2014 són:

Ensenyaments Elementals

Delia Bru Martí, piano
Albert Català Escamilla, trompa
Inés Montesinos Moliner, piano

Ensenyaments Professionals

Irene Arrué Faus, piano

Enhorabona als quatre pel magnífic curs que heu fet i per la vostra brillant trajectòria!

- Donem també l'enhorabona a l'alumne Eduardo Alemany, així com al seu mestre Toni Soriano, pel 1r premi de la categoria A obtés al XX Concurs d'interpretació al piano "Mestre Josep Serrano". Enhorabona Eduardo pels teus èxits! Esperem que prompte en siguen molts més!

ROCH BERNAT SL
Agència d'assegurances
Avd Cervantes,4 B 46185 La Pobla de Vallbona
Tel: 961661974 Fax: 961662860
arturoroch@gmail.com

Allianz

CENTRE D'ESTUDIS

La cultura col·laborativa al centre d'estudis Unió Musical de Benaguasil

Per Javier Doménech Llosà

Si definirem les paraules cultura i col·laboració podríem dir d'elles el següent:

Cultura: és un saber del que una persona no li fa falta enrecordar-se, flueix espontàneament.

Col·laboració: fa referència a tot procés on s'involucre el treball de distintes persones en conjunt.

Un exemple de cultura col·laborativa s'ha produït durant els dies 24 i 28 de novembre, on ha tingut lloc al Centre d'Estudis Unió Musical de Benaguasil la realització dels exàmens de les especialitats instrumentals. Al nostre centre no és una notícia, perquè des de fa anys els alumnes tenen l'oportunitat de rebre els consells d'altres professors de diverses especialitats.

Individualisme, aïllament i secretisme constitueixen manifestacions de la cultura de la ensenyança musical en l'actualitat. No obstant aquestes pràctiques cada volta són menys comuns.

Fa uns anys, per experiència personal de molts de nosaltres, era molt difícil realitzar una audició davant d'un altre professor i escoltar la seua opinió i els seus consells. A més a més, en el cas de rebre-les, les opinions solien ser més bé crítiques i no constructives.

L'aprenentatge ha de ser un procés de depuració, enriquiment i obertura de l'experiència personal nutrida de l'experiència social. Aquest tipus d'activitats, a més de produir aprenentatge, han de conformar la vida social de l'aula. Pel que respecta al seu aspecte socialitzador trobem molts avantatges:

- Crea cohesió i consens entre el professorat.
- Hi ha una major objectivitat per part del professorat.
- Propicia entre l'alumnat certes rutines i hàbits (com per exemple tocar davant d'un tribunal).
- La comunicació entre professorat i alumnat és més dinàmica.
- El professorat, al igual que en altres professions, mitjançant la interacció amb els altres companys reflexiona respecte al

procés ensenyança-aprenentatge.

- L'alumne pot rebre un punt de vista diferent.
- Tocar davant d'un altre professor és un estímul per a l'alumne.

Tota col·laboració entre professors sempre serà positiva per a l'alumnat del centre. Que els alumnes experimenten noves i distintes situacions és una font d'aprenentatge molt estimulant ja que els ajuda a desenvolupar totes i cada una de les seues capacitats.

La col·laboració ha de ser una actitud, una característica i virtut de la personalitat que ha de ser potenciada i a tindre molt en compte per tota la comunitat educativa (professors, alumnes, pares...) que participa en el procés educatiu.

La comissió de delegats, en marxa!

Mª José Cardona Cubells (Membre de la comissió de delegats)

Com tots els anys, al nostre centre es celebren actes en honor a la nostra patrona Santa Cecília. I aquest no anava a ser menys.

Després del gran èxit que van tindre l'any passat els tallers per als xiquets i xiquetes que vingueren a la "xocolatà", des de la comissió de delegats i delegades proposàrem crear de nou els tallers on els més menuts pogueren gaudir d'un ambient musical i divertit.

A la sala d'assajos muntàrem taules amb diferents manualitats per a fer carpetes decorades on guardar les partitures, peces retallables amb motius nadalencs de decoració i una altra on tots aquells i aquelles que passaren es dibuixaren tocant el seu instrument dins d'una bola per a formar part del decorat del nostre arbre de nadal, el qual s'exposarà al centre.

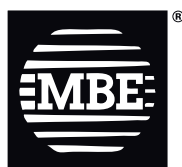
I tot acompanyat, com no, d'un got de xocolate preparat per les mares i iaies.

Però des de la comissió de delegats i delegades no sols hem organitzat aquestes activitats, sinó moltes més. També, per segon any consecutiu, hem fet un concurs de targetes nadalenques i musicals per a que tots i totes les alumnes participen, ja que l'any passat la proposta va ser acollida amb gran èxit.

També vam decorar el centre per a la festivitat de Halloween, on els alumnes van vindre disfressats a classe i tingueren una vesprada amb molts esglais a l'assaig de la bandeta.

Com a punt i final d'aquesta jornada festiva i musical, celebrant Santa Cecília, acabàrem amb les tradicionals paelles. Com no podia ser d'altra forma, preparàrem jocs i "novataes" per als músics que han entrat nous en aquest concert, com per exemple el "bateig" dels músics veterans per a posar-los un "mote", proves dividides per equips, un partit de futbol i el sopar de disfresses que celebràrem per la nit.

En definitiva, han sigut unes setmanes on hem pogut gaudir d'un ambient de germanor entre músics i estem molt contents del treball realitzat perquè és el que volem promoure des d'aquesta comissió. Que tots i totes tinguen un lloc en aquesta societat musical.

MAIL BOXES ETC.
La Pobla de Vallbona

envíos y diseño

- Envíos Nacionales e Internacionales
- Exportación - Importación de paquetería, muestras, documentos, etc.
- Punto de venta autorizado UPS
- Envío de efectos personales, maletas, etc, a nivel mundial
- Variedad de servicios según la urgencia y la tipología de los paquetes
- Servicio de Buofax Online
- Impresión Digital y Offset
- Gran formato
- Impresión Low Cost
- Servicios de diseño gráfico
- Servicios de copistería y encuadernación
- Productos promocionales
- Cartuchos y tóners

Avenida Colón, 76 bajo • 962 028 820 • www.mbe.es/247 • mbe247@mbe.es

IRENE ARRUÉ FAUS, MILLOR EXPEDIENT ACADÈMIC DEL CENTRE D'ESTUDIS DE LA UNIÓ MUSICAL DE BENAGUASIL.

PER ANA ISABEL GÓMEZ LÓPEZ

El passat 5 de setembre tinguérem el plaer d'assistir a l'acte d'entrega als millors expedients acadèmics de la localitat, organitzat per l'Ajuntament de Benaguasil. L'acte es va celebrar al saló de plens i va estar presidit per l'Alcalde, Joaquín Segarra i pel Concejal d'Educació Alfonso Faus, qui varen dirigir l'acte.

A més, assistiren els equips directius de tots els centres, professors i familiars, els quals volgueren acompanyar els millors estudiants del nostre poble en este moment tan emotiu.

Enguany es va celebrar la tercera edició d'este bonic acte i el nostre centre sigué un més dels reconeguts de la nostra localitat, junt als col·legis i instituts d'educació secundària, i amb el reconeixement al millor esportista.

Este primer reconeixement al millor expedient acadèmic de música va ser per a la nostra alumna Irene Arrué Faus, pianista, qui, amb una nota mitjana de 9'7 en els seus dos últims cursos d'Ensenyaments Professionals de Música, va obtindre les millors qualificacions. Mostra d'açò són els resultats d'Irene en les seues proves d'accés als Ensenyaments Superiors de Música, aconseguint ingressar a l'Escola Superior de Música de Catalunya, un dels centres més prestigiosos de tot el país.

Des d'este article, tornem a donar l'enhorabona a tots els alumnes reconeguts a l'acte, especialment a Irene, desitjant-li el millor en esta nova etapa de formació. També donar de nou les gràcies a l'Ajuntament pel recolzament als nostres estudiants, donant la importància que es mereix a la constància, esforç i dedicació diària dels nostres joves.

QUAN LA BATUTA SONA

PER JOSEP DOMÍNGUEZ MARTÍN

El passat dimecres 10 de Desembre, l'assignatura de Banda d'Ensenyaments Professionals del Centre d'Estudis de la Unió Musical de Benaguasil va formar part de les pràctiques del Curs de Direcció de Banda de EMUSVALL impartit pel prestigiós director Jose Rafael Pascual Vilaplana.

Dintre de l'activitat van participar 7 directors i una directora, els quals van treballar amb el nostre alumnat les obres originals per a Banda FIRST SUITE IN Eb FOR A MILITAR BAND i SECOND SUITE IN F FOR A MILITAR BAND del Compositor britànic Gustav Holst i CELTIC CHILD (obra per a banda i cor de veus blanques) del compositor belga Bert Appermont.

Els i les nostres alumnes van poder gaudir d'una experiència única, ixint-se'n de la rutina de treballar sempre amb el mateix director, i van experimentar, que cadascun dels mestres que van passar, utilitzaven diferents recursos tècnics, la qual cosa va repercutir molt en la sonoritat de la Banda.

Em quede amb cadascuna de les voltes que el Mestre Vilaplana pujava a la tarima. Ell és un fidel defensor del músic per damunt de qualsevol director. Com sempre ens diu a les seves classes, "el músic simplement s'encarrega d'interpretar el que nosaltres, els directors, estem marcant."

Amb la realització d'aquesta activitat al centre, pretenia que tots i totes els alumnes s'adonaren de la responsabilitat i la formació que exigeix agafar una batuta i posar-se al capdavant d'una agrupació. Igual que estudiem tècnica del nostre instrument, siga quin siga aquest, els que ens dediquem al món de la direcció passem hores i hores davant d'un espill corregint errors i millorant els nostres gestos per tal d'ajudar sempre al músic. Directors del prestigi de Igor Markevich, Sergiu Celibidache, Nicolai Malko, o més recentment Eugéne Korporon, Jan Cober o el mateix Jose Rafael Pascual Vilaplana ens indiquen el camí a seguir, per tal que tothom tinga consciència de la formació que ha de tenir un bon director.

I per acabar, una frase del Mestre Vilaplana el passat dimecres: "Xiquets la batuta sona"

GRUP POLIFÒNIC

VI Festival Coral.

Per Francisco Andrés Fuertes

El passat dissabte 25 d'octubre de 2014 es va celebrar l'enèsim partit del segle entre el Real Madrid i el Futbol Club Barcelona al Santiago Bernabéu a Madrid. El Barça avantatjava en quatre punts al Madrid però el partit es presentava igualat. A més a més era l'esperat debut de l'"afamat" jugador Luis Suárez després de quatre mesos de sanció precisament per mossegar un jugador italià en el mundial.

Va començar marcant el Barça de la mà (en este cas del peu) de Neymar. Però un penal comés per la mà de Piqué i que va transformar en gol Cristiano Ronaldo, va capgirar el signe del partit. En la segona part va dominar amb claredat el Madrid amb dos gols de Pepe i Benzema. Total 3-1 a favor del Madrid que, a més a més, es col·loca a només un punt del Barça.

Eixe partit es va poder veure en el canal GoITV, a partir de les sis de la vesprada i a les huit començava el partit entre l'equip de la terra, el València Club de Futbol i l'Elx Club de Futbol. Va guanyar el València 3-1 amb gols del València per part de Mustafi, Parejo i Lomban en pròpia meta i per part de l'Elx de Jonathas.

Al mateix temps un grup d'heroics i irreductibles espectadors, en compte de veure estos dos partits tan interessants en el bar de la Unió Musical, pujaren a l'Auditori a gaudir del VI Festival Coral. Cal dir que la data del Festival ja estava fixada abans que se sabera el calendari de la lliga.

Van participar la Coral Vicent Martin i Soler d'Ayora dirigida per Juan Carlos Pérez Piera, amb un repertori compost per peces contemporànies. En segon lloc, va eixir la *Coral Polifónica "Santa Cecilia" de Chelva* dirigida per Raúl Martínez Villanueva i que també portava un repertori de peces contemporànies però en este cas un poc més populars. I en últim lloc va eixir el Grup Polifònic dirigit per Pablo Gimeno Capella.

Cal destacar en el repertori del Grup Polifònic dos peces que eren estrena i a més d'autors vius: *Dirait-on* (1996) de Morten Lauridsen, autor nord-americà d'origen danès nascut en 1943. L'altra estrena és *The Lord bless you and keep you* (1994) de John Ruter, autor britànic nascut en 1945. Amb dues peces acompanyades al piano per Ernesto Parralejo. A més a més les altres

peces era la segona vegada que les cantaven.

Per a concloure l'acte es van cantar tres peces per tots els cors participants (cants comuns) cada una dirigida per un director diferent. Va ser un acte molt emotiu i, a més a més, quasi en família, cosa que caldrà solucionar per a posterior edicions.

Nota de l'autor: Dic que el famós Luis Suárez és afamat perquè té fam i mossega (literal: amb les dents) els seus rivals. A més a més el Barça volia un jugador afamat però de gols i victòries. Quan vaig escriure este article ja hi havia passat una altra jornada de lliga amb victòries del Madrid i del València. Tot açò sumat a les derrotes del Barça i Sevilla fa que el Madrid encapçale la classificació seguit pel València a un punt de distancia. Luis Suárez porta dos partits oficials amb el Barça sense marcar cap gol. Pareix ser que estos quatre mesos en el dic sec han aplacat la seu fam. I Messi tindrà que esperar una jornada de lliga més a batre el record de Telmo Zarra, però segurament, ben-volgut lector, quan lliges este article, ja haurà batut el rècord.

Coral Vicent Martin i Soler d'Ayora
dirigida per
Juan Carlos Pérez Piera

Coral Polifónica
"Santa Cecilia" de Chelva
dirigida per
Raúl Martínez Villanueva

Grup Polifònic
Unió Musical de Benaguasil
dirigit per
Pablo Gimeno Capella

BANDA SIMFÒNICA

CONCERT DE FESTES EN HONOR A LA VERGE DE MONTIEL

Per Artur Roch Bernat

El dia 7 de setembre va amanecer amb el que pareixia seria un dia més del calorós estiu, és la vespra de les nostres festes i el dia que celebrem el trasllat de la Mare de Déu de Montiel des de l'Ermita a la Parròquia Asunción de Nuestra Senyora.

Per a la Unió Musical de Benaguasil és el dia més especial de l'any, la Banda Simfònica celebra el seu concert de festes. Eixa mateixa vesprada, membres de la Unió Musical junt amb la inestimable ajuda dels empleats municipals Ximo i Pepe Domech, s'encarreguen de preparar l'escenari per a realitzar el concert, il·luminació, so, percussió, etc.

La sorpresa ens ve una vegada començada la Baixada de la Mare de Déu, una forta tempestat d'aigua junt als llamps i trons ens va desvirtuar el dit acte i no va haver-hi més opció que cancel·lar el concert, el mal és que va ploure prou per a cancel·lar-ho però no el volguérem per a pal·liar tants mesos de sequera. No es va poder traslladar el concert de la Plaça a l'Auditori per estar este preparat per a un altre esdeveniment programat per al següent dia.

Un concert que durant tres mesos havíem preparat per a oferir al poble de Benaguasil

amb un repertori quelcom diferent i especial a l'habitual, amb obres molt conegudes popularment.

La Junta directiva de La Unió musical de Benaguasil, en consens amb l'Ajuntament, decidixen traslladar l'esdeveniment al dissabte 27 de setembre.

Arribat el nou dia del concert tornem a tindre amenaça de pluja pel que es decidix realitzar-ho en el nostre Auditori.

El nostre flamant i acabat d'estrenar Director Vicente Balaguer, dissenya per a este concert una primera part de música espanyola, començant per "La dolorosa" de José Serrano, on vam poder disfrutar del solo per a trombó que ens va deleitar el mestre Rafael Tortajada, a continuació dos obres de Gerónimo Giménez "La Torre de l'Oro" (preludi simfònic) i l'intermedi de "La Boda de Luis Alonso".

En una segona part creuem l'Oceà Atlàntic interpretant dos obres fabuloses, del compositor nord-americà Leonard Bernstein, "overtura Candide" i una selecció de la banda sonora de l'oscaritzada pel·lícula "West Side Story".

A continuació, com si d'una tercera part parlàrem, tornem a Europa amb una selecció dels

tres tributs Pop Rock que tant d'èxit tenen actualment per tot el món, "The Beatles in concert", "Abba Gold" i "Queen in concert". Per a poder oferir eixe toc Pop Rock amb la Banda Simfònica, comptem amb la magnífica col·laboració de Toni Garcia a la guitarra elèctrica, Rene Cardona al baix i Miguel Balaguer a la bateria i, com no, per a donar eixe toc especial, els efectes de llum amb què ens va deleitar Enrique Roig.

Com no podia faltar en el nostre concert de festes acabem tornant a la nostra terra amb "l'Himne a Benaguasil" de José Domínguez i el "Himne Regional Valencià" de José Serrano.

En definitiva, vam tindre l'oportunitat de disfrutar d'un magnífic concert de festes tal com es mereix el nostre poble.

ACTES COMMEMORATIUS FESTIVITAT DE SANTA CECILIA 2014

PER FRANCISCO ALMELA ROCA

Santa Cecilia

(?-Roma, 232) Virgen, santa y mártir romana, patrona de los músicos. A pesar de ser una de las santas más populares de todos los tiempos, es muy poco lo que se conoce sobre ella. Se cree que nació en Roma, en el seno de una ilustre familia, y que fue casada contra su voluntad con un joven pagano llamado Valerio.

Cecilia logró que su marido respetara su virginidad y se convirtiera al cristianismo. Valerio fue bautizado por el papa Urbano, y, junto con su hermano Tiburcio, también convertido, dio sepelio a los mártires de la persecución de Turco Almaquio. Denunciados por esta práctica, ambos hermanos fueron decapitados.

Cecilia fue también denunciada y condenada a ser arrojada al fuego de las termas de su propia casa, pero salió ilesa. Turco Almaquio ordenó que fuese degollada. Cecilia, herida tres veces con el hacha, expiró tras tres días de agonía. El papa Urbano, ayudado por sus diáconos, enterró a la mártir y consagró su casa como basílica.

El culto de Santa Cecilia se difundió ampliamente a causa del relato de su martirio, que la ensalza como ejemplo de la mujer cristiana. Una frase del acta de su martirio, según la cual cantó durante el tormento, le valió ser patrona de los músicos. Las agrupaciones musicales, coros y orquestas la celebran como patrona el 22 de noviembre.

ACTES

“LA XOCOLATÀ”.

El divendres dia 21 de novembre va tindre lloc la tradicional “xocolatà” amb gran participació tant d'alumnes com de pares. El xocolate estava molt bo i el vàrem acompanyar amb un bon tros de “panquemao”. Des d'ací, volem expressar el nostre agraïment a les “xocolateres” pel seu esforç i bon fer.

Després de berenar, es van fer tallers de manualitats “musicals” a la sala d'assajos organitzats per la Comissió de Delegats del nostre centre. Els xiquets/es s'ho passaren d'allò més bé i els delegats treballaren de valent.

“EUCARISTIA EN HONOR A LA NOSTRA PATRONA”.

El dissabte dia 22 de novembre, festivitat de Santa Cecília, el Grup Polifònic de la UMB va cantar en la missa que es va celebrar en la Parroquia en honor de la Patrona.

“REPLEGÀ” I CONCERT DE LA BANDA SIMFÒNICA.

El diumenge dia 23 de novembre, es va fer la “replegà” del nous músics que entraven a formar part de la nostra banda i orquestra. Es va fer un passacarrer pel poble. Va ser un acte molt emotiu. Aquest any es reprenia la tradició de replegar els músics abans del concert. El nostre director Vicent Balaguer i el nostre president saludaven i acollien els nous músics. La Junta de la UMB va participar en companyia del pares i familiars dels nous músics en este acte tan important per a la nostra Societat Musical que ni la pluja va deslluir.

A continuació, ja en l'Auditori, Pablo Lara, feu la presentació dels catorze nous músics que replegaren de mans del president de la Unió Musical de Benaguasil En José Sarrión i del director artístic de la Banda Simfónica En Vicent Balaguer, l'escut de la nostra societat que certifica la incorporació oficial a la Societat Musical. Els nous músics que han entrat a la Banda i orquestra són:

Sergio Benlloch, percussió; Javier Calaforra, violí; René Cardona, contrabaix;

Silvia Cervera, flauta; Eva Fuertes, clarinet; Carmen M. Fuertes, flauta;

Jessica García, flauta; Paula Gil, oboè; Claudia Pérez, violí; Ana Puchau, viola;

Darío Ribes, clarinet; Jordi Sanz, tuba; Maria Villanueva, flauta i Juan Zarzo, violí.

Després d'este emotiu acte tingué lloc el concert de la Banda Simfónica amb el següent programa:

Machaco (pasodoble) de José Rafael Pascual-Vilaplana.

Concertino para clarinete, Op.26 de C.M. Weber.

Danzón de Arturo Márquez.

West Side Story de Leonard Bernstein.

“LES PAELLES”

El dissabte dia 29 de novembre començarem el dia amb el tradicional partit de futbol, entre l'equip de “Vent fusta” i l'equip de “Vent metall, corda i percussió”. Després per a recuperar forces era el torn de les paelles. Es feren tres paelles de 50 places. Contàrem amb la col.laboració i bon fer del mestre “paeller” José María Espinosa, així com de Vicent Balaguer, Pablo Lara i Jorge Villanueva. Per cert (com sempre) eixiren boníssimes. Mentre es feien les paelles, els músics degustaren un excel.lent pernil i formatge regat amb la coneguda “casalla”. Pepe Sarrión anava tallant i no en tallava prou per a totes les mans que allí s'acostaven.

Ens acompanyaren en el dinar el nostre alcalde En Ximo Segarra, així com regidors i treballadors de l'Ajuntament. Com tots els anys no podien faltar els nostres músics veterans que disfrutaren d'aquest dia com el que més. Vaja des d'ací el nostre reconeixement.

Agrair el treball i l'esforç realitzat per l'Equip Directiu, alumnes de la Comissió de Delegats, xocolateres, dones dels membres de la Junta Directiva, així com col.laboradors incondicionals i totes les persones que han fet possible estos actes.

Un any més, esta celebració ha sigut un èxit. Gràcies a tots per fer si cap més gran aquesta gran família que és la Unió Musical de Benaguasil.

ELS NOSTRES MUSICS

José Ramada Ibañez “Mingo”

Per Miguel-R. Bondia Gómez.

La música, com tota manifestació artística, és un producte cultural. Segons el compositor Debussy la música és “un total de fuerzas dispersas expresadas en un proceso sonoro que incluye el instrumento, el instrumentista, el creador y su obra, un medio propagador y un sistema receptor.”

En este xicotet apartat titulat “Els nostres músics”, la definició de Claude Debussy ens pot servir per situar a un típic músic de banda, com els recordem els de certa edat quan les Bandes estaven integrades majoritàriament per músics-llauradors, músics-obrers, músics-barbers, músics-jornalers... junt a uns quants músics professionals i un Director-Mestre que també era Mestre-Director.

Desdoblant l'esquema de Debussy, és fàcil estudiar les seues parts aplicades a un músic dels que han fet història. Una història denominada corrent, i que fa el seu curs durant una trentena d'anys dins de la Banda Unió Musical de Benaguasil de la següent forma:

- Un instrument: Saxofó alt / Saxofó barítono.

- Un instrumentiste: José Ramada Ibañez “Mingo”.

- El creador i la seua obra: Conta “Mingo”, recordant part d'aquells temps, que en la seua adolescència, de la casa de les Llums-La Pea baixava a peu a aprendre música i assajar, recordant als estimats Mestres Rodrigo i Trobador, junt als músics companys i anècdotes picants que ara ens fan somriure, i les caminates d'anar i tornar. Però com diguem ací, càrrega a gust no pesa, i més seguint jove... Després, ja no tan jove, es va guanyar a pols l'estima dels músics i paisans. El seu blasó “Mingo”, heredar del seu iaio (Domingo) i de son pare, és la marca d'una bona, treballadora i complidora persona per la nostra Banda de Benaguasil al llarg de 60 anys dedicats a esta institució, no sols com músic (des de 1.941), sinó també com a conserge, com ell diu “de matí i de vesprà per amor a l'arte”. Va deixar de ser músic en actiu als 70 anys per dificultats vocals. Esta llarga trajectòria li ha permés recórrer la nostra Comunitat, part d'Espanya i l'estranger acompanyant a la Banda Unió Musical de Benaguasil.

- Un mig propagador: El Centre Instructiu Cultural Unió Musical de Benaguasil.

- Un sistema receptor: La Banda Unió Musical de Benaguasil, Directors, Músics, Directives, Aficionats, la seua Família (la seua filla Alicia, reconeguda experta en viola i professora a Catarroja), Benaguasil, la nostra Comunitat, part del nostre país, punts d'Europa.

Potser “Mingo” no pensara en si la música “era el arte de las musas, de su evolución desde su origen en la antigua Grecia...”

...el més important, “Mingo”, són els teus fets que queden i recordem al pas del temps.

Certàmen de València 22 de juliol de 1975. “Mingo” està situat on indica la fletxa

Foto homenage l'any 1.991 a José Ramada Ibañez “Mingo”
Presentes: Joaquín Herráez, Alcalde de Benaguasil; Juan Gadea, President de la Banda Unió Musical de Benaguasil; El Director de la Banda, Roberto Forés; Músics. L'Auditori ple de gent

LA NOSTRA HISTORIA

PRIMER CERTAMEN MUSICAL EN BENAGUASIL

Por José Manuel Blay Garrido y César Miñana Juan

Durante 1915 el director de la Banda D. Guillermo Lluquet Garrido presenta su dimisión por no permitírsele su estado de salud. El Ayuntamiento, conocedor de la instancia, decide que mientras se realizan las gestiones necesarias para buscar nuevo Director, se encargue de la dirección artística de la referida Banda, el mismo señor Lluquet. En junio de este mismo año, y tras sopesar las diferentes posibilidades, el señor Presidente de la Corporación Municipal, presentaba a la Junta Directiva de la Banda Municipal a D. Jesús Buchó Dupuy, afamado pianista, como Director, cargo que ocupó hasta julio de 1916.

Pero es en el año 1917, en el intento de dar un nuevo impulso musical a la localidad y sobre todo a la sociedad, cuando se decide celebrar el Primer Certamen Musical en Benaguasil. Dicho evento tuvo lugar el 16 y 17 de septiembre. Hubo gran fiesta durante todo el Certamen, con gran afluencia de público venido de otras poblaciones. El Jurado fue recibido en la estación de Benaguasil por el alcalde, el Presidente y miembros de la directiva de la Banda Municipal.

Fuera de concurso participaron la Unión Musical de Lliria y la Banda Municipal de Benaguasil, esta vez bajo la dirección de un nuevo director interino D. Miguel Gimeno Puchau.

Al Certamen concurrieron la Banda de la Poble de Vallbona y la de Villamarchante, que interpretaron, el primer día a las cuatro de la tarde, en la magnífica y engalanada Plaza de Toros de Benaguasil, la obra de libre elección.

El Jurado, estaba formado por D. Olegario Cifre, D. Miguel Asensi y D. Luis Ayllón, el Alcalde de Benaguasil junto al Director de la Banda de esta villa. Desfiló primero la Banda de Villamarchante, dirigida por el joven Maestro D. Alberto Martín, con el pasodoble Sueño de artista; seguida de la Poble de Vallbona, dirigida por D. Dionisio Pitarch, tocando Todo son nubes; la Unión Musical de Lliria interpretando Elegante y la Municipal de Benaguasil: Brisas otoñales.

El segundo día, tras el desfile de las Bandas hasta la Plaza de Toros, se interpretó la obra de concurso Capricho sinfónico de la vida bohemia del Maestro-compositor D. Miguel Gimeno, cuyo argumento fue redactado por el famoso cronista de Benaguasil "Pigmalión".

El Jurado, ante la calidad de ambas Bandas participantes, decidió otorgar de forma compartida el premio, como vemos en el acta anexa:

En la villa de Benaguasil a diecisiete de septiembre del año mil novecientos diecisiete, reunidos los señores Don Olegario Cifre, Don Miguel Asensi y Don Luís Ayllón, nombrados Jurados del Certamen musical celebrado los días dieciséis y diecisiete del actual en esta villa y analizado la labor de ambas Bandas tanto en las obras de libre elección como de concurso y aquilatando los méritos de las referidas entidades artísticas, declaran:

Que durante la audición verificada en la tarde del diez y seis han podido apreciar cierta superioridad en la elección e interpretación de la obra fuera de concurso por parte de la Banda de Puebla de Vallbona, que dirige Don Dionisio Pitarch, en cambio la versión de la obra de concurso ha sido; interpretada con mayor fidelidad, a nuestro juicio, por la Banda de Villamarchante, dirigida por don Alberto Martín; y teniendo esto en cuenta, acordamos por unanimidad, no existiendo bases que lo impidan, otorgar dos primeros premios a las referidas Bandas.

Finalmente hacemos constar nuestra satisfacción por el concurso prestado a estos certámenes de cultura que tanto enaltecen a los que los organizan y a quienes contribuyeron con su mayor entusiasmo a su mejor éxito; elogio que hacemos exclusivo al inteligente Director de la Banda Municipal de Benaguasil Don Miguel Gimeno, por su ardiente cooperación.

Benaguasil 17 septiembre de 1917

El 14 de noviembre de 1917, D. Hipólito Marín Segarra, Presidente de la Banda municipal, manifiesta al Ayuntamiento, que no siendo del agrado de la Corporación Musical el Director interino D. Miguel Gimeno Puchau, por no reunir, en concepto de los profesores que componen dicha Banda, conocimientos suficientes para dicha dirección, han acordado proponer a la municipalidad la destitución del referido señor Gimeno del cargo de Director de la referida Banda, y que se nombre, en sustitución del mismo y con carácter de propiedad, a D. José María Ibáñez Talón, cobrando 1.500 pesetas anuales, por reunir las condiciones intelectuales y de carácter que se necesitan para la dirección de esta Banda. El Ayuntamiento, en su vista, acepta la propuesta por unanimidad.

Compact Disc Audio

Per Francisco Andrés Fuertes

Des de sempre m'ha agradat la música. Quan era més jove que ara, en l'any huitanta del segle passat, el meu germà major es va comprar un equip de música compacte. Tenia ràdio, una platina de casset i un tocadiscos. Tot junt. Vaig començar a col·leccionar àlbums de música. Discos LP, *long play*, analògics de vinil de 30 cm de diàmetre i dos cares on hi havia entre 20 i 25 minuts de música en cada cara. *Alan Parsons Project*, *Pink Floyd*, *Supertramp*, *Kraftwerk*, *Dire Straits*, *Queen*... I música espanyola com Joan Manuel Serrat, Víctor Manuel i Miguel Ríos. Música encara dels setanta. Poc després vindria l'època daurada del pop espanyol, amb *Mecano*, *Alaska*, *Golpes Bajos*, *Azul y Negro*, *La Mode*, *Nacha Pop*, *Loquillo y los Trogloditas*, *Inhumanos*, *Hombres G*, *La Unión* i pop i rock estranger com *OMD*, *Depeche Mode*, *Pet Shop Boys*, *Matt Bianco*, *Michael Jackson*, *Sade*, *Communards*, *Spandau Ballet* i més i més. També música culta (barroca, clàssica, romàntica i contemporània). I tots ells en LPs de vinil que encara conserve.

Però un nou sistema estava a punt d'entrar a escena. La música digital guardada en un Disc Compacte (CD) de 12 cm de diàmetre. La música se sentia sense sorolls i no s'espatllava ni es ratllava de sentir-la molt. És un sistema desenvolupat per *Sony* i *Philips* amb la col·laboració entre altres del conegut director d'orquestra Herbert von Karajan. Els primers títols gravats en CD van ser *La Simfonia Alpina* de Richard Strauss dirigida pel mateix Karajan, els Valsos de Frederic Chopin al piano tocat per Claudio Arrau. I també l'últim àlbum d'ABBA: *The Visitors* que va ser el primer que va eixir al mercat a Europa l'1 d'octubre de 1982. Al mateix temps, a Estats Units es va reeditar en CD *52nd Street* de Billy Joel. L'LP original era de 1978.

Ara fa trenta anys, el 20 d'octubre de 1984 va eixir a Espanya el primer disc en format CD: *Suspense*, el quart àlbum de *Azul y Negro*. Gravats en so analògic (màster de 24 pistes) però mesclats ja digitalment. Es van traure al mercat unes 400 còpies que valien 4.000 pesetes. Hui en dia són peces de col·leccionista i es cotitzen (segons Carlos García-Vaso) a 40.000 €. Jo tinc el disc però en vinil, que no té eixa cotització, llàstima! Eixe mateix any va eixir al mercat el primer *CD-Rom* de 650 MB que era la utilització del format CD per a guardar fitxers informàtics: dades, texts, programes d'ordinador, música i so, imatges i fotos, vídeos, etc.

Azul y Negro és un grup de música *techno-pop*. També es diu *synth-pop*, *electropop*, també amb una grafia sense "h" i amb guionet o sense ell: tecnopop. Un corrent de música que procedia de d'Alemanya amb grups com *Kraftwerk* o Jean-Michel Jarre, encara que este últim és francès. *Azul y Negro* feien música instrumental i cançons. I a més a més van fer la sintonia de la Volta Ciclista a Espanya de 1982, 1983 i 1993, Volta Ciclista a Catalunya de 1984, Volta Ciclista a València de 1986 i de multitud de programes de ràdio i de televisió. En els huitanta el *techno* es va estendre per tot Europa amb grups com *OMD*, *Depeche Mode*, *Pet Shop Boys* o *New Order*, però a principis dels noranta el *techno* es va convertir en una altra cosa: la música màquina. *Azul y Negro* no eren això, i els dos components del grup, Carlos García-Vaso i Joaquín Montoya, es van separar. El curiós és que en la mateixa època triomfava un grup semblant i amb el mateix tipus de música com era el duo *OBK*.

Joaquín Montoya és un pianista, professor titular del conservatori de Múrcia i posteriorment del de València. Va fer nombroses gires com a pianista de música culta i a més a més a València i junt amb l'Orquestra Simfònica de la Ciutat va estrenar mundialment el *Concert per a piano i orquestra* del compositor Eduardo López-Chávarri sota la batuta del titular de l'Orquestra de la R.A.I. Massimo Pradella.

Carlos García-Vaso és un guitarrista que havia treballat amb Mecano en el seu primer LP i també amb Tino Casal. En l'actualitat *Azul y Negro* continua de la mà de Carlos, encara que no té el mateix èxit que en els huitanta. Paradoxalment, *Azul y Negro* va ser el primer grup espanyol que va traure al mercat un CD però la seua discografia dels huitanta no es va reeditar en CD i hui en dia és impossible d'encontrar en eixe format musical.

Fins a 1986 la venda, de CDs no va ser significativa però a principis dels noranta, el CD es va popularitzar. Jo vaig comprar-me el primer lector de CDs aleshores i vaig començar la meua col·lecció de CDs que s'afegí a la d'LPs. A mitjans dels noranta, els vinils i les cassetts pràcticament hi havien desaparegut.

En l'actualitat els vinils han reviscolat i es venen pocs CDs però només els compren col·leccionistes nostàlgics com jo. Els joves de hui ja no entren en les botigues de música que han desaparegut quasi totes. El format Mp3 i Internet han posat en crisi tota la indústria fonogràfica i el seu model de negoci. La música ja no té suport físic, està en Internet, en discs durs, targetes de memòria o directament en el núvol. Jo mateix m'acabe de comprar una targeta de memòria de la grandària d'una ungla, una micro SD que he instal·lat dins del meu *smartphone* i que conté tota la meua col·lecció de CDs en format Mp3. És difícil de creure que tota eixa quantitat de música que ocupa una gran quantitat d'espai físic dins dels meus armaris i prestatgeries cap en eixe trosset de plàstic que és la micro SD. I a més a més, la música que no tinc la puc baixar de la xarxa o escoltar en *Spotify*, directament des del mateix *smartphone*.

Hem guanyat en comoditat i disponibilitat de la música però hem perdut eixe romanticisme del ritual de posar un disc. Traure'l de la funda que a més a més és un àlbum molt bonic. Netejar-lo amb un drap antipols o amb el raspall de fibra de carboni. Col·locar-lo en el plat. Posar l'agulla sobre el primer solc i escoltar-lo. Hui en dia encens l'aparell o l'*App* si és un *smartphone*, polses el botó del play i et dediques a una altra cosa. Fins i tot posar-te a córrer. Els avantatges de poder emportar-te la música on tu vages.

Emmanuel Pauhd y la Orquesta de Valencia

Un ensayo inolvidable, una experiencia única.

Por José Carlos Hernández Alarcón

El pasado 7 de noviembre visitaba Valencia uno de los referentes flautísticos de talla mundial, Emmanuel Pauhd, flautista suizo (Ginebra, 27 de enero de 1970), solista de la Orquesta Filarmónica de Berlín y concertista internacional.

Al igual que el año pasado, interpretaba en la sala Iturbi del Palau de la Música, junto a la Orquesta de Valencia y bajo la batuta de Yaron Traub obras del repertorio de flauta más relevante. En esta ocasión interpretaba el concierto para Flauta y Orquesta de Aram Khachaturian, una original transcripción del concierto de violín y que constituye una de las obras clásicas del repertorio del siglo XX.

Ante un evento de tal magnitud no podíamos dejar pasar la oportunidad de asistir al menos a uno de los ensayos generales que el solista suizo realizaba junto a la orquesta el día previo al concierto. Así que pusimos en marcha todos los mecanismos necesarios para poder llevar a cabo esta visita. Desde el departamento de flauta contactamos con el Palau de la música, y Berta Esparza, asistente del Director Titular y Artístico de la Orquesta de Valencia nos puso todas las facilidades del mundo. Las autorizaciones y justificantes preparados con todo el apoyo del equipo directivo. Ya estaba todo listo y los alumnos entusiasmados, una veintena de jóvenes flautistas dispuestos a pasar una mañana inolvidable.

Asistimos al ensayo general del 6 de noviembre, en el que Pauhd interpretó de manera magistral los complejos pasajes de una obra virtuosística, realizando paradas técnicas para trabajar la compenetración entre solista y orquesta. La expresividad en los pasajes lentos, en especial en el segundo movimiento, imprimían de nostalgia y emoción las hermosas melodías del compositor armenio. Y en el tercer movimiento, establecido en un compás ternario con carácter de danza, llevo su interpretación a los más altos niveles de musicalidad.

Todos estos jóvenes flautistas que contemplábamos el ensayo, entre los que me incluyo, quedamos sorprendidos, no solo del dominio técnico del instrumento por parte de Pauhd si no de la gran musicalidad y facilidad con la que el solista hacía hablar a su instrumento.

Al finalizar el ensayo tuvimos la gran suerte de que Pauhd nos concedió unos minutos para ofrecernos unos consejos, de los cuales, entre risas de los alumnos destacaba el estudio diario y la práctica de las escalas, las cuales Pauhd, en un perfecto castellano, llamaba “escaleras”, a lo que alguno de los alumnos se animó a corregir.

Una vez salimos del Palau, almorzamos y comimos juntos, compartiendo impresiones y muchas risas para volver satisfechos de esta experiencia que creo jamás olvidaremos.

Yo me coloco en el lugar de estos chicos y chicas, estudiantes, jóvenes repletos de sueños, con intención de ser músicos profesionales, o no, pero con toda su vida por delante y siento que este tipo de experiencias les marcará de por vida, porque si algo nos enseña la música es que la mejor manera de vivirla es compartiéndola y la mejor manera de amarla es vivirla.

CONCERTS DE NADAL

Jove Orquestra i Grup Polifònic
Unió Musical de Benaguasil

26 de desembre de 2014 a les 20:00 hores

Banda Simfònica
Unió Musical de Benaguasil

28 de desembre de 2014 a les 19:30 hores

DIRECTOR

José Vicente Balaguer Doménech

Auditori Unió Musical de Benaguasil